

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 22 - 28 septembrie 2013

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Rugăciuni

Credința Ta, Doamne, mă face să înțeleg că nimic nu mă poate apropia mai mult de Tine, decât lucrarea, voința și iubirea Ta. O, Dumnezeu meu, mi-ai arătat unde mă poate duce credința cea adevărată și ce înseamnă ea. Știu și recunosc că numai prin trăirea credinței mă pot mântui. De aceea vin acum la Tine Domnul meu, cerând lumina Spiritului Sfânt, pentru ca aceasta să înflăcăreze credința, care să fie legată de faptele pe care Tu le aștepti de la mine. Dacă puterea Ta a făcut să țâșnească din stâncă apa în pustiu, în fața profetului Moise, atunci eu vreau ca și credința din mine, să facă să izvorească faptele virtuților, de pe urma cărora Tu dorești să culegi roade vrednice de a Te lăuda pe Tine.

Însuflește-mă de viața Ta cea adevărată, prin care să trăiesc credința neclintită, indiferent de încercările vieții pământești, chiar dacă în ea lovesc valurile durerilor ori ale tentațiilor. Iar dacă dușmanul mântuirii mele vrea să distrugă poarta speranței și a încrederii în Tine, ajută-mă să fiu un exemplu viu în a-mi construi locuința eternității pe Stâncă credinței care dănuie de-a pururi. Amin.

Preaiubite Doamne, ca răspuns la chemarea Ta de a “înainta în larg”, să ne avântăm din apele mici în profunzimile iubirii Tale nemărginite. Ajută-ne să desfăcem legăturile care ne țin în apele mici ale unei existențe fără sens. Așa cum bărcile discipolilor au fost umplute din belșug cu pește atunci când au ascultat porunca Ta, ne rugăm și noi, umple viețile noastre din belșug cu puterea, pacea și bucuria Ta, atunci când renunțăm la a ține picioarele pe fundul apei și ne aruncăm cu credință în brațele Tale iubitoare. Amin.

Dumnezeul minunilor, Doamne Isuse Cristoase, Cel ce ai umplut mrejele pescarilor, Cel ce ai plouat mană în pustie poporului Tău Israel, revarsă Tu Spiritul cel Sfânt ca să lumineze mintea noastră și să ne hotărască inima pentru a porni pe drumul cel drept și luminos și a merge pe urma pașilor Tăi până la sfârșitul vieții noastre. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cornel Ciocan, Constantin Bontu și Crina Dobocan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Înaintați în larg...

(...) În lecția evanghelică de astăzi Isus îi spune lui Petru: “Înaintați în larg și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți.” Discipolii au pescuit toată noaptea fără a prinde nimic. Motivul eșecului lor a fost acela că erau prea aproape de mal. Petru l-a ascultat pe Isus și rezultatul a fost acela că au prins mai mult pește ca niciodată.

“Înaintați în larg.” Aceste cuvinte sunt simbolice pentru felul în care trăim noi. Prea mulți dintre noi plutim la suprafața vieții, ne agățăm de mal. Dacă dorim cu adevărat să trăim, trebuie să ne avântăm în larg, și punându-ne credința în Domnul Isus, să aruncăm plasele noastre.

“Înaintați în larg.” Aceste cuvinte exprimă atât de bine ceea ce este în mintea și inima lui Isus. El i-a invitat întotdeauna pe oameni în ape adânci, înțelegând că nu merită să mergi pe lângă bancurile de nisip.

“Înaintați în larg.” Adevărul nu se află întotdeauna la suprafață. Suprafața este ceea ce se află deasupra, ceea ce vedem prima dată. Pentru a ajunge să cunoaștem cu adevărat persoanele și lucrurile trebuie să pătrundem dincolo de suprafață. Adevărul este în profunzime. De aceea primele impresii despre oameni sunt adesea atât de greșite, atât de superficiale. Atunci când pătrundem într-un nivel mai adânc al caracterului unei persoane ajungem să cunoaștem adevărul despre ea.

“Înaintați în larg.” Împărăția lui Dumnezeu este iubire și bucurie și pace. Însă Împărăția lui Dumnezeu nu poate fi atinsă dacă trăim la suprafață. Dumnezeu se află în profunzime. Paul Tillich l-a numit “profunzimea inepuizabilă și adâncul tuturor ființelor”. Pentru a ajunge la El trebuie să trecem dincolo de suprafață. Trebuie să pătrundem realitățile profunde din noi înșine, ale lumii noastre, și ale lui Dumnezeu. Trebuie să ne punem întrebări profunde: Care este sensul vieții mele? De unde vin eu? Încotro mă îndrept?

Îmi amintesc că proprietarul unei bărci cu pânze spunea: “Între multe lucruri pe care le-am învățat din navigatul cu barca, unul dintre cele mai importante este aventura de a ieși din port pentru a ajunge în larg, acolo unde vântul și valurile așteaptă barca. Nu poți naviga dacă stai lângă mal sau dacă rămâi ancorat. Trebuie să părăsești apele mici ca să ajungi acolo unde sunt vântul și valurile. Acolo misterioasa putere numită vânt poate mișca barca și acolo încep emoțiile navigării”.

Nu este la fel și cu credința noastră? Atâta vreme cât stăm pe lângă mal, asigurându-ne că putem atinge fundul apei, nu vom putea cunoaște emoțiile înotului, emoția de a ne lăsa pe apă pentru ca ea să ne țină la suprafață. (...)